

ΦΑΝΗ ΤΕΡΖΟΓΛΟΥ

Η Μπέτυ Ρουμπέτι

ΚΑΙ

ΤΟ ΝΗΣΙ ΤΟΥ ΧΑΜΕΝΟΥ ΘΡΥΛΟΥ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΠΑΙΔΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΣΕΙΡΑ: ΜΙΚΡΗ ΠΥΞΙΔΑ

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Η Μπέτυ Ρουμπέτη
και το νησί του χαμένου θρύλου**
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Φανή Τερζόγλου
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: Αλεξία Λουγιάκη
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Ευδοξία Μπινοπούλου
ΣΥΝΘΕΣΗ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Γιώργος Παζάλος
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Μερσίνα Λαδοπούλου

© Φανή Τερζόγλου, 2014
© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2014

Πρώτη έκδοση: Οκτώβριος 2014

ISBN: 978-618-01-0739-5

Τιπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτίου.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.
Έδρα: Τατοΐου 121
144 52 Μεταμόρφωση
Τηλ.: 2102804800
Telefax: 2102819550
www.psichogios.gr
e-mail: info@psychogios.gr

PSYCHOGIOS PUBLICATIONS S.A.
Head office: 121, Tatoiou Str.
144 52 Metamorfossi, Greece
Tel.: 2102804800
Telefax: 2102819550
www.psichogios.gr
e-mail: info@psychogios.gr

ΦΑΝΗ ΤΕΡΖΟΓΛΟΥ

Η Μπέτυ Ρουμπέτη
ΚΑΙ
ΤΟ ΝΗΣΙ ΤΟΥ ΧΑΜΕΝΟΥ ΘΥΛΟΥ

Εικονογράφηση: Αλεξία Λουγιάκη

*Αφιερωμένο στις δυο υπέροχες
κόρες μου, που ζητούσαν συνεχώς
«καινούριες ιστορίες», και σε όλους
τους μαθητές μου. Τους ευχαριστώ
που έγιναν η αιτία να «ζωντανέψει»
η Μπέτυ και εύχομαι να κρατήσει
παρέα σε ακόμα περισσότερους!*

ΛΟΥΚΙΑ

Εκείνο το απόγευμα η Μάμι Μπλου ήταν πολύ απασχολημένη με τον κήπο της. Κοιτούσε με απόγνωση τα μισοφαγωμένα καρότα και τα κομμένα μαρουλάκια μουρμουρίζοντας ακατάληπτα και απειλούσε πως αν έπεφτε στα χέρια της ο παλιοποντικός

που μασούλησε τα όμορφα λαχανικά της, η Λουκία, η μεγάλη καφετιά γάτα της, θα έκανε Χριστούγεννα μέσα στο κατακαλόκαιρο.

Την τιμητική θέση της γαλοπούλας θα είχε φυσικά... ο παλιοποντικός!

«Μιααρρ...» νιαούρισε τεμπέλικα η Λουκία. Και μόνο η σκέψη να κυνηγήσει ένα ποντίκι την κούραζε. «Αυτά τα πλάσματα έχουν περισσότερες τρίχες και από εμένα, άσε που θα μου βγει η γλώσσα από την τρεχάλα!»

Η Λουκία ήταν γάτα και, όπως όλες οι σημερινές καθωσπρέπει γάτες, τα μόνα πράγματα που απαιτούσε από την κυρά της ήταν αυτά της παρακάτω λίστας:

- Να πίνει κάθε πρωί γάλα.
- Να τρώει δυο φορές την ημέρα από κείνες τις πεντανόστιμες κονσέρβες με γεύση κουνελιού.
- Να ακονίζει τα νύχια της στην πανάκριβη ξύλινη τραπεζαρία της Μάμι.
- Να κοιμάται χωρίς να την ενοχλεί κανείς και...
- Να κοιμάται χωρίς να την ενοχλεί κανείς!

«Λοιπόν, τι θα κάνουμε με το ποντίκι;» Το φαρδύ φόρεμα της Μάμι ανέμιζε συνεχώς πάνω από το κε-

φάλι της Λουκίας, σημάδι πως η χοντρούλη αφεντικίνα της ήταν πολύ ταραγμένη.

«Μιαρρ...» γουργούρισε βαριεστημένα η γάτα. «Τόση φασαρία για τα καρότα και τα μαρούλια; Εκτός από την απαίσια γεύση τους, μου προκαλούν και αέρια! Μπράβο του του ποντικού που τα ξεπάτωσε όλα! Εξάλλου, στο Ψαρονήσι υπάρχουν αρκετά μανάβικα που δυστυχώς πουλάνε τόνους από αυτά τα απαίσια λαχανικά». Σήκωσε την καφετιά ουρά της αγνοώντας τα μουρμουρητά της κυράς της και βγήκε από το φρεσκοβαμμένο ξύλινο πορτάκι για να πάει τον καθιερωμένο απογευματινό της περίπατο στο ψαράδικο του Τόνι. «Ο φρέσκος αέρας μου ανοίγει πάντα την όρεξη», δήλωσε κουνώντας τα μουστάκια της η Λουκία και έριξε μια φευγαλέα ματιά στη Μάμι Μπλου, που τώρα σκούπιζε τα χέρια της στην τεράστια λευκή ποδιά της καθώς σκεφτόταν σε ποιο σημείο του κήπου θα φύτευε πάλι καρότα...

ΜΑΜΙ ΜΠΛΟΥ

Πάνε τα ωραία μου καροτάκια! Πώς θα φτιάξω τώρα τον αγαπημένο πουρέ της Λουκίας μου;» αναστέναξε η εύσωμη καλόψυχη γυναίκα.

Τρία χρόνια τώρα αυτή η καφετιά γάτα ήταν η συντροφιά της. Μικρό γατάκι, πεινασμένο και τρισάθλιο, το είχε βρει μια μέρα που είχε πάει για μπάνιο στην παραλία του νησιού μαζί με τις φίλες της, την Κατρίνα και την Πωλίνα.

Οι δίδυμες γεροντοκόρες, αδύνατες σαν σαρδέλες που κάνουν δίαιτα και στριμμένες όπως το καλώδιο του τηλεφώνου, μόλις αντίκρισαν το γατί, έβαλαν τις φωνές.

«Βοήθειααα! Ένας τριχωτός βάτραχος σκαλίζει το σάντουιτς μου!» τσίριξε η Πωλίνα και η μακριά κατακόκκινη μύτη της έτρεμε από τον φόβο.

«Όχι, όχι, δεν είναι βάτραχος. Είναι άγρια νυφίτσα», ψέλλισε με τρόμο η αδελφή της αρπάζοντας

για όπλο την ομπρέλα θαλάσσης και κραδαίνοντάς την απειλητικά προς το μέρος της γάτας.

Τη Μάμι, όποτε θυμάται αυτό το περιστατικό, την πιάνουν τα γέλια.

Ακόμα και τώρα, σε κάθε τους επίσκεψη στο παραλιακό σπιτάκι της νέγρας νοσοκόμας Μάμι Μπλου, οι δίδυμες ψάχνουν κάτω από την καρέκλα τους προτού καθίσουν στο μπαμπού σαλονάκι.

Στο Ψαρονήσι όλοι όσοι περνούν από το σπιτάκι της Μάμι Μπλου είναι καλεσμένοι για μια δροσερή λεμονάδα. Ακόμα και ο παράξενος γείτονάς της, ο δόκτορας Πλατίνι με τις χιλιάδες αλλόκοτες εφευρέσεις του, χαιρετά πάντοτε τη στρουμπουλή Μάμι, μια και το κέικ καρότου που φτιάχνει είναι πολύ καλύτερο από αυτό του φούρνου.

«Τι νέα από το νοσοκομείο, Μάμι;» ρώτησε εκείνη τη μέρα από τον φράχτη του σπιτιού του ο δόκτορας Πλατίνι.

«Χμμ... τίποτα το ιδιαίτερο. Ο μικρός γιος του παντοπώλη Απόλα έφαγε όλα τα ζαχαρωτά από τα βάζα του μαγαζιού τους κι έπαθε μια τρομερή δυσπεψία. Μετά το καθαρτικό που του δώσαμε, όμως, νομίζω πως θα κάνει αρκετό καιρό να πλησιάσει ξανά τα βάζα του μπαμπά του».

«Αυτός ο πιτσιρικάς είναι σκέτος μπελάς», έσκουξε ο γερο-εφευρέτης. «Χθες άλλαξα για τρίτη φορά το τζάμι από το εργαστήρι μου, αφού αυτός ο τρομερός μικρός φρόντισε να μου το κάνει θρύψαλα με την μπάλα του!»

«Παιδιά...» αναστέναξε η Μάμι Μπλου κι ένα ίχνος υποψίας φώτισε το βλέμμα της καθώς έριξε μια τελευταία ματιά στα μισοφαγωμένα καρότα και τα μαρούλια της.

ΜΠΕΤΥ ΡΟΥΜΠΕΤΗ

Ο περίπατος της Λουκίας ήταν σήμερα μια πραγματική απόλαυση.

Ο παράδεισος της κάθε γάτας ήταν το ψαράδικο του Τόνι. Αναμφισβήτητα! Τι ψαροκέφαλα, τι ραχοκοκαλιές, τι αρωματικά φρεσκότατα εντόσθια, όλα της ώρας, και φυσικά κάθε μέρα έξω από το ψαράδικο γινόταν τρικούβερτο γατογλέντι με μπόλικο φαΐ για όλους, χάρη στην απλοχεριά του Τόνι.

Η Λουκία, αφού έγλειψε το πόδι της καθαρίζοντας και το τελευταίο λέπι από πάνω της, νιαούρισε γλυκά στον Αράπη τον μπακαλόγατο και ετοιμάστηκε να επιστρέψει στο σπίτι της.

Καθώς προχωρούσε δίπλα από τα φοινικόδεντρα ένωσε ένα ζευγάρι μάτια να την παρακολουθούν κι άκουσε έναν ύποπτο θόρυβο. Ναι! Σίγουρα δεν τη γελούσαν τα αυτιά της. Αυτό το σούρσιμο μόνο ένα πλάσμα στο Ψαρονήσι μπορούσε να το κάνει.

«Συναγερμός!» νιαούρισε δυνατά τρομοκρατημένη και το έβαλε στα πόδια.

Ξαφνικά, μέσα από τα δέντρα και τους χαμηλούς θάμνους που ήταν φυτεμένοι κατά μήκος του δρόμου ξεπετάχτηκε ο χειρότερος εχθρός όλων των γατιών του νησιού. Οι δίδυμες μπροστά του έμοιαζαν με προβατάκια, ενώ αυτός... Αυτός! Ήταν ο εφιάλτης και του πιο ατρόμητου γατιού, ο φόβος και του Αράπη ακόμα, που είχε τη φήμη του πιο γενναίου γάτου στο νησί, ο λόγος που τα μικρότερα γατάκια έκαναν πιπί τους στην τραπεζαρία των αφεντικών τους, όταν Αυτός περνούσε έξω από το σπίτι τους.

Ήταν ο Έκτορας, ο σκύλος του ταβερνιάρη του Ψαρονησιού.

Η Λουκία έτρεχε με όση δύναμη είχαν και τα τέσσερα πόδια της μαζί σε μια τρελή κούρσα, νιώθοντας πίσω της το λαχάνιασμα του Έκτορα.

Για κάθε ενδεχόμενο είχε και τα νύχια της έτοιμα και μάλιστα καλοακονισμένα, αφού μόλις το πρωί τα είχε λιμάρει επιμελώς στην πανάκριβη τραπεζαρία της Μάμι.

«Μιαρρ! Μπορεί να με δαγκώσεις αν με πιάσεις, αλλά να είσαι σίγουρος πως θα σου κάνω τη μούρη κιμά!» έσκουξε δυνατά για να βεβαιωθεί πως θα την

άκουγε ο σκύλος, μήπως και το ξανασκεφτόταν, ώστε να σταματήσει το κυνήγι.

«Γκρρ! Μου τη δίνουν κάτι παλιόγατες σαν και του λόγου σου. Πρέπει να μάθει όλο το σινάφι σου ποιος είναι το αφεντικό σε τούτο το νησί». Λέγοντας αυτά ο Έκτορας χύμηξε πάνω της και θα την έπιανε, αν δεν ερχόταν ξαφνικά μια πέτρα ουρανοκατέβατη πάνω στο γκριζωπό κεφάλι του. «Άουου!» γρύλισε πονεμένα – τόσο, που ως και η Λουκία κόντεψε να τον λυπηθεί!

«'Ει, παλιόσκυλο, άσε τη γατούλα ήσυχη!» ακούστηκε μια φωνή.

Η Λουκία και ο Έκτορας γύρισαν το κεφάλι τους

για να δουν ποιος άλλος βρισκόταν εκεί μαζί τους, ενώ η καφετιά γάτα ευχαριστούσε την καλή της τύχη που τη γλίτωσε από τα δόντια του σκύλου. Σε λίγο, ένα σγουρό κεφαλάκι ξεπρόβαλε πίσω από κάτι καλαμιές και μπροστά τους παρουσιάστηκε ένα μικρό κορίτσι που στο χέρι του κρατούσε άλλη μια πέτρα.

«Εγώ... εγώ λέω να φεύγω!» έκανε ο Έκτορας με την ουρά κάτω από τα σκέλια. «Την επόμενη φορά όμως δε θα είσαι τόσο τυχερή», γρύλισε μέσα από τα δόντια του.

«Μπρρ... Τώρα με τρώμαξες», του πέταξε κοροϊδευτικά η Λουκία, πλησιάζοντας όμως όσο μπορούσε το άγνωστο κορίτσι που την έσωσε.

Φορούσε ένα τσουβάλι για ρούχο και στη μέση είχε για ζώνη έναν ξεφτισμένο σπάγγο. Πρώτη φορά έβλεπε η Λουκία ένα τόσο κακοντυμένο κορίτσι. Τα περισσότερα παιδάκια στο Ψαρονήσι ντύνονταν με τα καλύτερα συνολάκια που έραβε για αυτά η μαντάμ Ρουπικιέ, η διάσημη μοδίστρα του νησιού.

Το κορίτσι πλησίασε περισσότερο και η Λουκία νιαούρισε φιλικά. «Μα τις χίλιες γάτες!» μουρμούρισε η καφετιά ψιψίνα. «Αυτό το κορίτσι έχει πάνω του περισσότερη αλμύρα και από τους παστούς μπακαλιάρους του κυρίου Απόλα του παντοπώλη. Θα

έλεγε κανείς ότι βρισκόταν στη θάλασσα ή στην παραλία για βδομάδες. Και τι κατσιασμένο μαλλί... Πω πω! Μπορεί να λέει η κυρά μου πως μισώ το μπάνιο, αλλά αυτή εδώ χρειάζεται επειγόντως ένα ζεστό αφρόλουτρο!»

Ο Έκτορας είχε πια απομακρυνθεί και η Λουκία αποφάσισε πως ήταν ώρα να γυρίσει σπίτι. Έριξε τριγύρω κλεφτές ματιές και δεν είδε κανέναν άλλο εκτός από το μικρό κορίτσι στην έρημη παραλία.

Κι εγώ έτσι ήμουν κάποτε! συλλογίστηκε κοιτώντας τα χάλια που παρουσίαζε το κοριτσάκι. Τρίφτηκε στα πόδια της μικρής και μετά άρχισε αποφασιστικά να προχωράει μπροστά.

«Περίμενε κι εμένα!» φώναξε το κορίτσι. «Μπορεί να σε κυνηγήσει πάλι εκείνος ο κακός σκύλος».

«Μιάου... Δεν το νομίζω», έκανε η Λουκία.

«Με λένε Μπέτυ Ρουμπέτη», συστήθηκε ξαφνικά το κοριτσάκι. «Η βάρκα του παππού μου βούλιαξε και νομίζω πως έχω χαθεί...»

Η Λουκία, μια πανέξυπνη γάτα, ανακαλύπτει στην ακτή του νησιού της την Μπέτου, μια μικρή ναυαγό, και τη φέρνει στο σπίτι της αφεντικίνας της.

Η Μάμι Μπλου, μια καλοσυνάτη νοσοκόμα, φροντίζει την Μπέτου και μαζί με τον παράξενο εφευρέτη δόκτορα Πλατίνι ψάχνουν να βρουν πληροφορίες για τη μικρή.

Η αξιαγάπητη Μπέτου κλέβει τις καρδιές όλων των κατοίκων στο Ψαρονήσι, ακόμα και των πιο στριμμένων. Μαζί με τον ζημιάρη φίλο της Ερρίκο ξεκινούν για την αναζήτηση του ναυαγίου της, αγνοώντας τους κινδύνους που παραμονεύουν.

Όπως ο φοβερός πειρατής Κοκκινογένης, που κάνει την εμφάνισή του στο νησί και ξυπνά σε όλους εφιάλτες των παιδικών τους χρόνων...

Θα μπορέσει, άραγε, η παμπόνηρη Λουκία να βοηθήσει τη φίλη της;

Μια απίστευτη και απολαυστική περιπέτεια με πολλές ανατροπές, που κρατάει μικρούς και μεγάλους σε αγωνία ως την τελευταία σελίδα!

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ

www.psichogios.gr

Από 9 ετών

ISBN 978-618-01-0739-5

9 786180 107395

ΚΩΔ. ΜΗΧΣΗΣ: 15146

Ε Σ Ε Ι Σ Κ Ι Ε Μ Ε Ι Σ Π Α Ν Τ Α Σ ' Ε Π Α Φ Η